

[Energiministeren]

dag – også de partier, som i dag afviser forslaget, og som faktisk har gjort det gentagne gange – de rammer, der skal opstilles i forhold til elselskaberne og deres planlægning.

Der skabes altså med lovforslaget om integreret ressourceplanlægning grundlag for at opstille nogle overordnede rammer for elsektoren, og det er vel at mærke, vil jeg godt understrege, rammer, som elselskaberne selv skal udfylde. Man er som tidligere nævnt allerede i gang med at indhøste erfaringer fra integreret ressourceplanlægning, og det er klart, at de fremtidige konkrete initiativer selvsagt må bære præg af de resultater, som elsektoren selv når frem til under de arbejder, der er i gang i forbindelse med selve programmet.

Derfor synes jeg, at de ordførere, som har kritiseret de bemyndigelser, som ministeren nu får tillagt, skyder lidt over målet. Der er ikke tale om en detaljestyring; der er tale om at udstikke nogle overordnede spilleregler for planlægningen, som det allerede sker i dag, netop med baggrund i elforsyningens formålsparagraf, som nu bliver tilrettet den udvikling, der rent faktisk er sket, og at en nærmere udfyldelse og tilrettelæggelse i den forbindelse vil ske i samspil med sektoren.

Jeg er helt enig i de kodeord, som specielt hr. Henning Gjellerod nævnte i den forbindelse, og som jeg hæftede mig ved, nemlig de to ord »dialog« og »samarbejde«. Jeg mener, at det er på den baggrund, det skal ske, og det er også nævnt i lovforslaget, at de overordnede rammer skal forhandles med elforsyningsvirksomhederne, inden de fastlægges.

Jeg mener også, man kan sige, at reglerne skal ses som en garanti for, at den samlede elsektor – både på produktions- og på distributionssiden – har fælles udstukne rammer. For det er jo en kendsgerning, at elsektoren består af mange individuelle selskaber, som hver især har deres egen kultur. Med de overordnede rammer kan vi sikre et mere homogent, skal vi sige aktivitetsniveau.

Jeg har et par bemærkninger til den debat, der udspandt sig tidligere om de internationale aspekter; det var mest mellem hr. Peter Hansen-Nord og hr. Riishøj. Lad mig i hvert fald i relation til »Energi 2000« nævne, at den i høj grad også bærer præg af det internationale aspekt. Vi diskuterede for lidt siden en lov om normer, som jo har et klart internationalt

aspekt. Så jeg synes, det er lidt malplaceret at sige, at vi helt har tabt hovedet. Jeg havde nær sagt: »at vi går med hovedet under armen og har glemmt, hvad der sker ude i den store verden«. Der er et klart internationalt sigte i »Energi 2000«, hvilket jo altså også et af de lovforslag, som vi behandler i dag, bærer præg af, og hvilket i øvrigt også elforsyningslovforslaget i foråret har præg af. En del af det lovforslag var jo netop, at der blev afsat 1 mia. kr. til elværkerne, som så kunne bruges til investeringer – ikke mindst i vores nærområde: Østersøområdet. Så jeg synes, den debat var noget ude af proportioner og også ude af takt med, hvad der rent faktisk er sket.

En enkelt bemærkning til hr. Kim Behnkes indlæg om Bønnerup Havn: Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvordan stillingen står lige nu. Jeg har fulgt sagen lidt, og jeg synes da, det kan være værd at kigge nærmere på det, som blev nævnt. Men det har i øvrigt ikke så meget med selve lovforslaget her i dag at gøre.

Lad mig alligevel afslutningsvis sige, at jeg ser frem til, at i hvert fald en stor del af Folketingets partier vil tage positivt imod også det initiativ, som er angivet her i dag, og som – vil jeg godt understrege her – helt klart skal ses som en naturlig udløber af allerede igangværende processer. Det er vel ikke sådan, at vi her i Folketinget evig og altid skal være bagefter og stille os tilfredse med det.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg synes ikke, ministerens indledende bemærkning skal have lov til at stå upåttalt hen. Det var vist »På ret kurs igen«, ministeren henviste til: at vi her har mange forslag om at ændre hurtigt på skattereforen.

Jeg vil gerne sige, at i de forslag, der er i »På ret kurs igen«, har man netop taget højde for, at det, man ønsker at ændre, er noget, der kan ændres, uden at man griber ind i noget af det, der rækker længere frem. Jeg synes, at sammenligningen med dette forslag er forkert, for her ved vi alle sammen, også hr. Ole M. Nielsen, at vi er i gang med noget, som vil trække dybe spor efter sig, og at det ikke er noget, man bare fjerner igen med et pennestrøg. Og jeg kan altså ikke blive klogere, når ministeren forsøger at svare på vores indlæg, for ministeren kommer hele tiden tilbage til, at det allere-